

"Stajerc" izhaja vsaki petek, datiran z dnevom prihodnje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 5 kron, za Ogrsko 6 kron 50 vin, za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 7 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštne. Naročnino je plačati naprej. Posamezne št. se prodajajo po 12 v.

Uredništvo in upravljalstvo se nahajata v Ptuju, gledališko postojlo št. 3.

Dopisi dobrodošli, v sprejemajo zastopni, rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je: za celo stran K 80— za 1/2 strani K 40— za 1/4 strani K 20— za 1/8 strani K 10— za 1/16 strani K 5— za 1/32 strani K 250 za 1/64 strani K 1.— Privečkratnem oznanilo se cena primerno zniža.

Štev. 33.

V Ptuj, v nedeljo dne 19. avgusta 1917

XVIII. letnik

Cesarju Karlu!

K. cesarjevemu rojstnemu dnevu.

Kot patrijarh v gomilo črno Franc Jožef, oče, vlegel se, in narodi so jokali...

Ti pa v mladosti zlate sreče prevzel si žezlo, cesar mladi, in narodi so vriskali...

Tvoj meč je plamen, Ti si nam mladost, Ti vodiš Avstrijo, pomlajeno in složno in močno in nepremagljivo.

Kaj briga nas sila sovražne zveze, kaj moti nas jeza in strup poželenja, požrečnosti tolpa, pijana zlata, brez vere pravičnosti, vere svetlobe, — kaj briga nas peklo, ko gremo naprej, naprej proti zlatemu solncu...

Ti cesar pravični, Tvoj meč je plamen, je plamen sovragu krvavemu, je plamen avstrijski duši naši, je baklja za naša poštena srca...

Franc Jožef, oče, ne jokaj v gomili, že solnce sijje na grobu Ti, in kar si želel, Ti izpolnjuje naš cesar, naš cesar Karl...

Mir pride — in zmaga nam mir prinese...

Avstrija, mladost te blagoslavlja, mladost junakov, mladost cesarja, mladost prekrasna —

Bog živi Te, cesar!

K. L.

Proti jugoslovanski državi!

Proti "jugoslovanski državi", kakor si jo želijo slovenski in hrvatski prvaki v nasprotju z mišljenjem in hrepenenjem baje od njih zastopane ljudstva, — dvigajo se zdaj že razni glasovi. "Stajerčeva" stranka je bila prva, ki je na svojem impozantnem zborovanju v Ptuj protestirala proti tej nakani posameznikov, katerih konečni cilj je vendar samo razdelitev Avstro-Ogrske. Mi smo svoje mnenje jasno in glasno cesarju samemu povedali. Dejali smo, da pretežna večina slovenskega in hrvatskega ljudstva ne mara pod nobenim pogojem uresničitve kakšnega novega jugoslovanskega državnega stvora, marveč da boče i zanaprej Avstrijo kot svojo nerazrnljivo domovino ljubiti ter braniti. Sam milostni naš cesar je priznal tudi naše pravo avstrijsko mišljenje in je to v njegovi dragoceni zahvalni brzojavki povedal. Slovenski prvaki — ki so pač mislili, da bodo slovenskemu ljudstvu komandirali in mu kar oktroirali "jugoslovanstvo" — zagnali so divji krik proti našemu telegramu. "Slovenski narod", "Straža", "Slovenec", "Mir", in kakor se že vsi ti Srbom prijazni listi in lističi imenujejo, proklinjali so in bluvale ogenj in žveplo nad nas hudobne "Stajerčevce", ker — no, ker smo se osmili posteno avstrijsko misliti ter to svoje mnenje tudi povedati. Nam ta divji krik seveda ni prav nič škodoval. Ali za "jugoslovanske" agitatorje je prišel kmalu še drugi hujši udarec. Bosno-hercegovinski Muzelmanski, — ki so sicer večinoma po narodnosti Srbo-Hrvati, po veri pa resno Mohamedani, ki pa so tudi vedno obdržali Avstro-Ogrski svojo zvestobo — ti Muzelmanski so se torej istotako kakor "Stajerčeva" stranka izjavili proti uresničenju nove jugoslovanske države. Odposlali so celo posebno deputacijo na Dunaj k presvitlemu cesarju, da položi prošnje muzelmanskega prebivalstva na stopnice prestola. Nerazkušeno, neraztrgano hočejo Avstro-Ogrsko i zvesti Mohamedanci srbsko-hrvatske narodnosti imeti! To je velevažnega pomena in na to se bodo tudi merodajni krogi na Dunaju morali ozirati, ako bodo pregledovali brezplodne sanje jugoslovanskih fantazov. Ali še tretji udarec je padel na te zagržene, čeprav zdaj že malo bolj klaverno jugoslovanske agitatorje: v zagrebškem saboru — torej parlamentu hrvatskega naroda in hrvatsko-slovanske kraljevine — se je oglašila velika in močna Frankova stranka proti jugoslovanstvu, oglašila z vso odločnostjo in energijo, kakor bosno-hercegovinski Muzelmanski in kakor "Stajerčeva" stranka. Nje govornik je izjavil popolnoma pravilno ter resnično, da pretežna večina hrvatskega naroda istotako ne mara uresničenja nove jugoslovanske države...

In zdaj vprašamo: ali ni bila najnesramnejša politična laž, ko so jugoslovanski voditelji na vse pretege kričali, da je vso slovensko in hrvatsko ljudstvo na njih strani, da vso to ljudstvo nima druge

misli in drugega cilja, nego uresničenje nove jugoslovanske države na razvalinah monarhije?! Laž, grda politična laž je bila to, za katero so v prvi vrsti odgovorni vladeželjni gospodje dr. Korošec in dr. Krek, za njimi pa tudi tista klaverna slovenska "inteligentca", ki hoče zdaj srbofilске droptinice in pilosti iz rok klerikalcev sprejemati. Grda laž je bila to, — kajti jugoslovanskega naroda ni; mi imamo pač slovensko in hrvatsko ljudstvo, ali jugoslovanskega ne. Grda laž je to, kajti slovensko ljudstvo v svoji pretežni večini ne mara "jugoslovanstva", ki je vendar le izrodek tolikokrat prokletega panslavizma, glavnega povzročitelja te nesrečne vojne. Zlasti slovensko ljudstvo na Stajerskem in Koroškem hoče ohraniti zgodovinske kronovine in ohraniti složno ter avstrijsko domovino. Čeprav se je malenkostnemu delu slovenskega ljudstva z vsemi mogočimi frazami, obljubami in zavijanjmi sugeriralo "jugoslovanstvo", je vendar gotovo in dokazano, da to ljudstvo v splošnem ne mara drugega, nego ohraniti ljubljeno Avstrijo! Laž, nesramna laž je vsa tista agitacija za jugoslovansko državo, proti kateri se mora vsak pošten Avstrijec boriti, ker stoji za njo le veleizdajstvo in sovražstvo zunanjih naših nasprotnikov. Kar zahtevajo politični lumpi à la Masaryk in dr. Gregorin, ki so v veleizdajalskem svojem srcu že davno razkol v Avstriji želeli in pravočasno preko državnih mej k sovražniku dezertirali, — kar zahteva tisti famozni "jugoslovanski klub" v Londonu, ki je plačan od angleškega denarja, — to zahtevajo, čeprav v previdnejši obliki i jugoslovanski voditelji doma. Ljudstvo pa vsega tega ne mara, ne slovensko, ne hrvatsko ljudstvo, — in ljudstvo bode nakrat s prav avstrijsko energijo jugoslovanski gonji konec napravilo.

Svetovna vojska.

Avstrijske uradne poročila od četrtika.

K. B. Dunaj, 9. avgusta. Uradno se danes razglša:

Vzhodno bojišče. Armada pl. Mackensen Poskusi Rumunov in Rusov, odpraviti severno od Focsanija od Nemcev pridobljene uspehe z močnimi množinskimi sunki, so se popolnoma izjalovili. Sovražnik je izgubil do večerajšnjega večera na vjetih 50 oficirjev in 3300 mošt, nadalje 17 topov ter 50 strojnih pušk in minejskih metalcev. — Armada nadvojvode Jožefa. Pri ob ogrski vzhodni meji se boreči armadi v Rohra prišlo je večeraj skoraj na vseh frontnih oddelkih do ugodno poteklih bojov, v katerih smo dosegli dobičke na ozemlju. Ljudi napadi sovražnika bili so krvavo zavrnjeni. V južni Bukovini iztrgala je po večdnevni hudi borbi naša kavaljerija Rusom pri Wami dve zaporedoma ležeči visotinski postojanki. Ona prodira proti Gurahumori.

Šef generalštaba.